

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni H. C. wniosła o dokonanie działu spadku po ojcu W. G. (1), zmarłym dnia 5 czerwca 1963 roku, ostatnio zamieszkałym Z., wskazując, iż w skład spadku wchodzi prawo własności nieruchomości położonej w Z. przy ul. (...) składającej się z działki geodezyjnej numer (...) zabudowanej domem mieszkalnym.

Wnioskodawczyni wniosła o dokonanie działu spadku poprzez podział fizyczny rzeczy wspólnej w częściach równych w postaci wyodrębnienia własności lokali nieruchomości w poziomie i dokonany podziału działki (k. 2-6).

W uzasadnieniu wskazała, iż spadek po zmarły ojcu W. G. (1) dziedziczyła wdowa A. G. (1) oraz dzieci: A. G. (2), E. D. i H. C. po 1/4 części każda z tych osób. Spadek po A. G. (1) na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 3 października 2017r. na podstawie testamentu notarialnego nabył w całości jej syn A. G. (2). Strony od wielu lat funkcjonują w nieformalnym podziale nieruchomości w ten sposób, że uczestnikowi przypadł parter nieruchomości, a górę zajmuje wnioskodawczyni. Wnioskodawczyni użytkuje część działki od strony południowo zachodniej gdzie uprawia ogródek i część działki od strony południowo wschodniej, pozostała część działki użytkuje uczestnik postępowania.

Strona postępowania E. D. siostra wnioskodawczyni umową darowizny z dnia 4 października 2017r. darował wnioskodawczyni przysługujący jej udział w wysokości 1/4 części w spadku po ojcu W. G. (1).

Wnioskodawczyni H. C. i uczestnik postępowania A. G. (2) posiadają udziały wynoszące równo po 2/4 części w przedmiotowej nieruchomości. Wnioskodawczyni wniosła w pozwie z dnia 3 listopada 2017r. o zwrot nakładów od uczestnika postępowania A. G. (2) w wysokości 11.489,95 zł. z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Wnioskodawczyni wskazała, że poniosła na nieruchomości nakłady w postaci remontu dachu, orynowanie, kominy na co przedstawiła faktury i wniosła o ich rozliczenie.

Uczestnik postępowania A. G. (2) w piśmie procesowym z dnia 30 listopada 2017r. wniósł o oddalenie żądania w przedmiocie żądania zwrotu nakładów ponad kwotę 7046,00 zł. Uczestnik nie kwestionował że współwłaściciele ponoszą wydatki i ciężary związane z rzeczą wspólną wskazała jednak że w momencie dokonania nakładów współwłaścicielem była również siostra stron E. D.. Nadto uczestnik pismem z dnia 23 czerwca 2017r. skierowanym do pełnomocnika H. C. proponował rozliczenie nakładów w postępowaniu działowym tym bardziej że na dzień 23 czerwca 2017r. nie dysponował on prawomocnym postanowieniem po A. G. (1).

Postanowieniem z dnia 19 lipca 2018r. Sądu Rejonowego w Zawierciu żądanie w przedmiocie zwrotu nakładów przekazane zostało do rozpoznania ze sprawą o dział spadku.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 24 stycznia 2019r. zawiesił postępowanie w sprawie z uwagi na zgon uczestnika A. G. (2) i podjął zawieszzone postępowanie z udziałem następców pranych zmarłego uczestnika: T. G. i M. Ł..

Postanowieniem z dnia 15 maja 2019r. Sąd Rejonowy w Zawierciu w sprawie o sygn. akt I Ns 39/19 stwierdził, że spadek po A. G. (2) nabyły jego żona T. G. i córka M. Ł. po 1/2 części każda z tych osób.

Uczestniczka postępowania M. Ł. na rozprawie w dniu 27 lutego 2019r. wniosła o przyznanie jej udziału matce bez spłaty na jej rzecz.

Uczestniczka postępowania E. D. na rozprawie w dniu 15 maja 2019r. wskazała, że nie chce ani nieruchomości ani spłaty.

Sąd ustalił:

Spadkodawca W. G. (2) (syn A. i S.) zmarł dnia 5 czerwca 1963 roku w Z., ostatnio zamieszkałym Z.. Prawomocnym postanowieniem z dnia 22 kwietnia 1988 roku Sąd Rejonowy w Zawierciu, w sprawie o sygnaturze akt I Ns 208/88 stwierdził, że spadek po nim na podstawie ustawy nabyły żona A. G. (1) oraz dzieci: A. G. (2), E. D. i H. C. po ¼ części każda z tych osób.

W skład masy spadkowej po spadkodawcy wchodzi prawo własności nieruchomości położonej w Z. przy ul. (...), dla której prowadzony jest Zbiór D. Z. Nr (...) z wpisem własności na podstawie umowy darowizny z dnia 19 stycznia 1959r. Rep A nr 478/59 na rzecz W. G. (1) (syna A. i S.) o wartości 458.000,00 zł.

A. G. (1) zmarła dnia 14 maja 2016r., a spadek po niej na podstawie testamentu notarialnego nabył w całości jej syn A. G. (2) zgodnie z postanowieniem Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 3 października 2007r. sygn. akt. Ns 580/17.

dowód:

- postanowienie Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 22 kwietnia 1988r. sygn. akt I Ns 208/88 (k. 15)
- zaświadczenie z dnia 18.09.2017r. Sądu Rejonowego Wydziału Ksiąg Wieczystych (k.18)
- postanowienie Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 03. października 2017r. sygn. akt I Ns 580/17 k 16

Uczestniczka postępowania E. D. umową darowizny z dnia 04 października 2017r. darowała swój udział w prawie własności nieruchomości wnioskodawczymi H. C..

Uczestniczka postępowania M. Ł. umową darowizny z dnia 13 sierpnia 2020r. Rep A nr 1555/2020 darowała swój udział w spadku po ojcu A. G. (2) uczestniczce T. G..

dowód:

- umowa darowizny z dnia 04.10.2017r rep A nr 4178/2017 (k 10 – 11)
- wypis z rejestru gruntów z dnia 29.11.2017r. (k 29 i k 53)
- umowa darowizny z dnia 13.08.2020r. Rep A nr 1555/2020 (k. 209-210).

Obecnie w budynku mieszkalnym przy ulicy (...) w Z. mieszkają: wnioskodawczyni i uczestniczka postępowania T. G..

Wnioskodawczyni dokonała remontu dachu, orywnowanie i kominy.

dowód:

- zeznania uczestniczki T. G. 00:09:41 protokół (...).01.2020r.
- zeznania uczestniczki M. Ł. 00:14:53 protokół (...).01.2020r.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Przepis art. 1035 k.c. stanowi, że jeżeli spadek przypada kilku spadkobiercom, do wspólności majątku spadkowego oraz do działu spadku stosuje się odpowiednio przepisy o współwłasności w częściach ułamkowych z zachowaniem przepisów niniejszego tytułu, a zatem przepis art. 210 i następne kodeksu cywilnego.

Stosownie do tych przepisów każdy ze współspadkobierców może żądać, ażeby podział majątku spadkowego nastąpił przez podział rzeczy, chyba, że podział byłby sprzeczny z przepisami ustawy lub ze społeczno – gospodarczym przeznaczeniem rzeczy albo, że pociągałby za sobą istotną zmianę rzeczy lub znaczne zmniejszenie jej wartości (art. 211 k.c.). Natomiast, gdy rzecz nie daje się podzielić, może być ona przyznana stosownie do okoliczności

jednemu z współspadkobierców z obowiązkiem spłaty pozostałych albo sprzedana stosownie do przepisów kodeksu postępowania cywilnego (art. 212 § 2 k.c.).

Zgodnie z art. 1037 § 1 k.c. dział spadku może nastąpić bądź na mocy umowy między wszystkimi spadkobiercami, bądź na mocy orzeczenia sądu na żądanie któregośkolwiek ze spadkobierców. Przy czym sądowy dział spadku powinien obejmować cały spadek. Jednakże z ważnych powodów może być ograniczony do części spadku (art. 1038 § 1 k.c.).

Do działu spadku stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zniesienia współwłasności, a w szczególności art. 618 § 2 i 3.

Zgodnie z art. 922 § 1 k.c. prawa i obowiązki majątkowe zmarłego przechodzą z chwilą jego śmierci na jedną lub kilka osób stosownie do przepisów księgi niniejszej. Dziedziczeniu - co do zasady - podlegają także pewne prawa majątkowe, np. prawo do wkładu związane ze stosunkiem członkostwa w spółdzielni.

W świetle postanowień art. 211 k.c. nie ulega wątpliwości, że podział fizyczny rzeczy jest podstawowym sposobem zniesienia współwłasności, wyraźnie preferowanym przez ustawodawcę, co dotyczy także sądowego zniesienia współwłasności (art. 212 § 1 k.c.), a zatem przy zniesieniu współwłasności sąd powinien brać pod uwagę przede wszystkim ten sposób wyjścia ze współwłasności, chyba że współwłaściciele zgodnie żądają przyznania rzeczy jednemu z nich bądź sprzedaży rzeczy albo jeżeli podział byłby sprzeczny z przepisami ustawy lub ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem prawa albo pociągałby za sobą istotną zmianę rzeczy lub znaczne zmniejszenie jej wartości, co zawsze podlega ustaleniu w konkretnych okolicznościach danej sprawy (porównaj między innymi postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 30 października 1978 r. III CRN 214/78, z dnia 2 lutego 2001 r. IV CKN 251/00, z dnia 5 lutego 2010 r. III CSK 195/09 i z dnia 9 września 2011 r. I CSK 674/10, niepubl.)

Podziałem rzeczy jest również ustanowienie odrębnej własności lokali, a warunkiem jego dopuszczalności jest samodzielność powstałych w wyniku podziału (art. 2 u.w.l.). Odmowa zniesienia współwłasności przez podział rzeczy, w tym przez ustanowienia odrębnej własności lokali może mieć miejsce jedynie wyjątkowo i tylko w razie wystąpienia okoliczności określonych w art. 211 k.c.

W pierwszym rzędzie zatem sąd w sprawie o zniesienie współwłasności nieruchomości, gdy choć jeden z uczestników żąda jej podziału przez wyodrębnienie własności lokali, obowiązany jest ustalić, czy podział taki jest dopuszczalny zarówno ze względu na właściwości nieruchomości, jak i z uwagi na pozostałe przesłanki wskazane w art. 211 k.c.

Nie ulega wątpliwości, że ustalenie, czy fizyczny podział lub ustanowienie odrębnej własności lokali, jest dopuszczalny ze względu na właściwości nieruchomości wymaga wiadomości specjalnych, w rozumieniu art. 278 k.p.c., a zatem poprzedzone być musi wydaniem opinii przez biegłego sądowego odpowiedniej specjalności.

Nieruchomość objętą wnioskiem stanowi działka geodezyjna oznaczona numerem ewidencyjnym (...) O. Z. o powierzchni 966 m² zabudowanej budynkiem mieszkalnym o powierzchni użytkowej 162m², dla której prowadzony jest Zbiór D. Z. Nr (...). Budynek jest budynkiem mieszkalnym, piętrowym, od strony wschodniej budynku przylega parterowy ganek, w którym znajdują się dwa odrębne wejścia na parter budynku.

W budynku położonym na nieruchomości wchodzącej w skład spadków istnieje możliwość wyodrębnienia dwóch samodzielnych lokali. Pomieszczenia zajmowane przez uczestnika postępowania T. G. stanowiłyby lokal mieszkalny nr (...) położony na parterze zgodnie z dotychczasowym użytkowaniem przez tą uczestniczkę postępowania z udziałem (...) części w nieruchomości wspólnej. Lokal nr (...) o powierzchni użytkowej 78,48 m² znajdującego się na parterze budynku z odrębnym wejściem z ganku owalnego uprzednio podzielonego na dwie części składałby się z pokoju – 20,10 m², pokoju (...) m², pokoju (...) m², przedpokoju – 8,09 m², łazienki -3,84 m², kuchni 8,42 m², ganku -2,60m² i pomieszczeniami przynależnymi znajdującymi się w kondygnacji piwnicy: kotłownia – 10,96m², pomieszczenie gospodarcze – 2,00 m², skład opały – 1,27 m² o łącznej powierzchni 14,23 m², o wartości 222.000,00 zł. Pomieszczenia zajmowane dotychczas przez wnioskodawczynię stanowiłyby lokal numer (...) o powierzchni użytkowej

83,52 m² znajdujący się na piętrze budynku wraz ze znajdującym się w kondygnacji parteru pomieszczeniem ganku stanowiącym odrębne wejście do lokalu i schody na piętro składającego się z : pokoju – 19,48m², pokoju – 20,31m², pokoju – 15,68m², przedpokoju – 6,68m², łazienki -4,59m², kuchni -8,51m², schowka przy schodach na strych – 2,87m² oraz pomieszczeniami przynależnymi znajdującymi się w kondygnacji piwnicy: piwnica – 6,84m², skład opału – 1,27m² i pomieszczenie gospodarcze -0,60m² oraz znajdującym się na strychu nieużytkowym pomieszczeniem strychu – 5,00m² o łącznej powierzchni 13,71 m², dla którego udział w prawie własności działki gruntu nr 48/4 karta mapy 14 i prawie własności wspólnych części budynku w wysokości (...) zgodnie z projektem podziału biegłego sądowego J. L. z dnia 06.08.2019r. o wartości

dowód: opinia biegłej sądowej z zakresu szacowania nieruchomości mgr inż. J. L. z dnia 26 sierpnia 2019r. k 76-94

Wartość całej nieruchomości wchodzącej w skład spadku wynosi 458.000,00 zł. Projektowane samodzielne lokale przedstawiają następującą wartość: lokal mieszkalny nr (...) – 222.000,00 zł, lokal mieszkalny nr (...) – 236.000,00 zł.

dowód: opinia biegłej sądowej z zakresu szacowania nieruchomości i budownictwa lądowego I. K. z dnia 30 czerwca 2020 r. – k. 123-150

Sąd dokonał ustaleń stanu faktycznego w oparciu o dowody zaoferowane przez wnioskodawczynię oraz uczestników postępowania w postaci dokumentów, przesłuchania stron oraz opinii biegłych sądowych z zakresu szacowania nieruchomości i budownictwa J. L. i I. K.. Zasadniczo dokumenty nie były kwestionowane co do ich prawdziwości i autentyczności, a jedynie dokumenty takie jak faktury VAT przedstawione przez wnioskodawcę Sąd dokonał ustaleń w tym zakresie posiłkując się zeznaniami stron oraz opinią biegłych.

Zeznania uczestników postępowania potwierdzają okoliczności przytaczane przez wnioskodawczynię i uczestników postępowania, a nadto są spójne z wnioskami wynikającymi z opinii biegłych sądowych.

Z tego względu, by wszelkie wątpliwości zostały rozwiane, sąd dopuścił dowód z opinii biegłego zarówno z szacowania nieruchomości, jak i z zakresu budownictwa. Opinie biegłej sądowej I. K. i biegłego sądowego J. L. zostały sporządzone w sposób profesjonalny, zgodnie z obowiązującymi przepisami i nie budzą żadnych wątpliwości. Każdorazowo opracowane opinie były spójne, logiczne i uwzględniały obowiązujące przepisy ustawy o własności lokali, kodeksu cywilnego i prawa budowlanego.

Do działu spadku stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zniesienia współwłasności, a w szczególności art. 618 § 2 i 3 k.p.c. Podstawę materialnoprawną stanowi natomiast przepis art. 211 k.c., zgodnie z którym każdy ze współwłaścicieli może żądać, ażeby zniesienie współwłasności nastąpiło przez podział rzeczy wspólnej, chyba że podział byłby sprzeczny z przepisami ustawy lub ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem rzeczy albo że pociągałby za sobą istotną zmianę rzeczy lub znaczne zmniejszenie jej wartości.

W świetle postanowień art. 211 k.c. nie ulega wątpliwości, że podział fizyczny rzeczy jest podstawowym sposobem zniesienia współwłasności, wyraźnie preferowanym przez ustawodawcę, co dotyczy także sądowego zniesienia współwłasności (art. 212 § 1 k.c.), a zatem przy zniesieniu współwłasności sąd powinien brać pod uwagę przede wszystkim ten sposób wyjścia ze współwłasności, chyba że współwłaściciele zgodnie żądają przyznania rzeczy jednemu z nich bądź sprzedaży rzeczy albo jeżeli podział byłby sprzeczny z przepisami ustawy lub ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem prawa albo pociągałby za sobą istotną zmianę rzeczy lub znaczne zmniejszenie jej wartości, co zawsze podlega ustaleniu w konkretnych okolicznościach danej sprawy (porównaj między innymi postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 30 października 1978 r. III CRN 214/78, z dnia 2 lutego 2001 r. IV CKN 251/00, z dnia 5 lutego 2010 r. III CSK 195/09 i z dnia 9 września 2011 r. I CSK 674/10, niepubl.) Podziałem rzeczy jest również ustanowienie odrębnej własności lokali, a warunkiem jego dopuszczalności jest samodzielność lokali powstałych w wyniku podziału (art. 2 u.w.l.). Odmowa zniesienia współwłasności przez podział rzeczy, w tym przez ustanowienia odrębnej własności lokali może mieć miejsce jedynie wyjątkowo i tylko w razie wystąpienia okoliczności określonych w art. 211 k.c. (tak SN w wyroku z dnia 18 marca 2015 r. I CSK 286/14). Wskazać należy, że zgodnie z art.11 ust. 1

ustawy o własności lokali przepisy o ustanowieniu odrębnej własności lokali w drodze umowy stosuje się również odpowiednio do wyodrębnienia własności lokalu z mocy orzeczenia sądu znoszącego współwłasność nieruchomości.

Samodzielnym lokalem mieszkalnym, w rozumieniu ustawy, jest wydzielona trwałymi ścianami w obrębie budynku izba lub zespół izb przeznaczonych na stały pobyt ludzi, które wraz z pomieszczeniami pomocniczymi służą zaspokajaniu ich potrzeb mieszkaniowych. Przepis ten stosuje się odpowiednio również do samodzielnych lokali wykorzystywanych zgodnie z przeznaczeniem na cele inne niż mieszkalne.(art.2 ust. 2 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia wniosku).

Z tego względu sąd dopuścił dowód z opinii biegłej sądowej J. L., który stwierdził w opinii, iż analizując aktualnie użytkowaną powierzchnię nieruchomości oraz udziały poszczególnych współwłaścicieli możliwe jest wydzielenie dwóch lokali mieszkalnych, przy czym według aktualnego faktycznego sposobu dotychczasowego użytkowania stron. Wskazać należy, że samodzielny lokal mieszkalny stanowi nieruchomość lokalową (por. art.46 § 1 k.c.) i dla lokalu takiego prowadzona jest księga wieczysta.

Wnioskodawczyni w żaden logiczny sposób nie udowodniła, że powstał jakikolwiek konflikt uniemożliwiający korzystanie z nieruchomości zgodnie z postanowieniem o podziale do korzystania, nie wskazała na przyczyny konfliktu.

Sąd jednak zgodnie z przepisami rozstrzyga o dziale spadku uwzględniając interes wszystkich współwłaścicieli, ich sytuację majątkową, przeznaczenie rzeczy, obowiązujące przepisy.

Mając na względzie całokształt okoliczności w niniejszej sprawie, Sąd uznał, że optymalnym rozwiązaniem będzie dokonanie działu spadków i zniesienie współwłasności nieruchomości w wersji zaproponowanej przez biegłego sądowego J. L. poprzez wydzielenie 2 samodzielnych lokali. W istocie jest to dział spadku zgodny z dotychczasowym sposobem korzystania, w przeważającej części odpowiadający udziałom wnioskodawczyni i uczestniczki postępowania w nieruchomości.

Skoro dopuszczalny jest podział rzeczy poprzez wyodrębnienie lokali, to zgodnie z przepisami ustawy o własności lokali istnieje też nieruchomość wspólna, a do tej należą też m. in. korytarze, klatki schodowe. Każdy z dotychczasowych współwłaścicieli będzie miał wydzielone dla siebie lokale i będzie z nich wyłącznie korzystał.

Mając na względzie art.212 § 1 zd. 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli zniesienie współwłasności następuje na mocy orzeczenia sądu, wartość poszczególnych udziałów może być wyrównana przez dopłaty pieniężne. Wartość nieruchomości sąd określił na 458.000,00 zł., nie wliczając w to nakładów wyliczonych przez biegłą sądową na kwotę 17.355,06 zł. Ponadto ustalenie wartości nieruchomości przed podziałem w kontekście wartości wyodrębnionych lokali różniłoby się nieznacznie (co do kwoty 7.000 zł). Zwrócić należy uwagę, że choć uczestnik postępowania T. G. posiadał udział 2/4 części w nieruchomości, to jednak wartość udziału w powierzchni lokalu mieszkalnego, która jej przypadła wynosi (...), to kwotowo udział wynosił 222.000,00 zł., bowiem taka jest wartość przyznanego jej lokalu mieszkalnego nr (...). Udział 2/4 części w przeliczeniu na kwotę wynosi 229.000,00 zł, a więc udział kwotowy przyznany w wyniku działu spadku uczestnikowi postępowania jest o 7.000 zł. za mały. Udział powierzchniowy i kwotowy w wyniku działu spadku przyznany wnioskodawczyni jest z kolei za duży o 7.000,00 zł. Wnioskodawczyni przysługuje udział 2/4 części. Zatem po przeliczeniu kwotowym wnioskodawczyni otrzymała lokal o wartości 236.000,00 zł, a kwotowo winien otrzymać 229.000,00 zł.

Sąd dokonał rozliczenia żądania wnioskodawcy o rozliczenie nakładów na nieruchomość. Jak wskazano wyżej nakłady żądane przez wnioskodawczynię postępowania opiewały na kwotę 20.000,00 zł. (k 175), biegła określiła je na kwotę 17.355,06 zł. (k 213).

Sąd biorąc pod uwagę poczynione ustalenia, zgodnie z powołanymi przepisami i mając na uwadze wolę stron dokonał podziału majątku spadkowego i zniesienia współwłasności pomiędzy spadkobiercami w ten sposób, że dokonał podziału nieruchomości poprzez ustanowienie odrębnej własności dwóch lokali mieszkalnych które przyznał stronom postępowania zgodnie z ich stanem posiadania. Po ustaleniu wysokości nakładów poniesionych przez

wnioskodawczynię Sąd uznał, że uczestniczka winna zapłacić na rzecz wnioskodawczyni kwotę 1.677,53 zł stanowiącą różnicę między kwotą 8.677,53 zł (tj. 1/2 z nakładów w wysokości 17.355,06 zł., a wartością nowopowstałego lokalu o wartości mniejszej niż przysługujący jej udział w nieruchomości która wynosi 7.000,00, co daje= (...),53 – 7000=1677,53zł)

W związku z powyższym, Sąd zasądził od uczestniczki T. G. na rzecz wnioskodawczyni kwotę 1.677,53 zł tytułem spłaty, płatną w terminie 3 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia w terminie płatności.

W ocenie Sądu taki sposób podziału uwzględnia interesy społeczno - gospodarcze stron i jest w zasadniczej mierze zgodny z faktycznym posiadaniem i korzystaniem przez strony z przyznanych im składników majątku, zaś wynikająca z podziału różnica jest wyrównana przez zasądzenie na rzecz wnioskodawczyni stosowanej spłaty stosownie do treści art. 212 § 2 k.c.

Termin uiszczenia spłaty oraz wysokość i termin odsetek Sąd oznaczył zgodnie z art. 212 § 3 k.c. Sąd uznał, iż uczestniczka postępowania jest w stanie uiścić spłatę w powyższym terminie. W pozostałej części sąd oddalił wnioski stron jako niewykazane na podstawie art. 6 k.c.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 520 § 2 k.p.c., uznając, że uczestnicy postępowania są w różnym stopniu zainteresowani jego wynikiem. Wnioskodawczyni i uczestnicy nie byli zgodni co do wartości nieruchomości, wartości nakładów a ich niezgodność doprowadziła do przedłużenia postępowania i do generowania jego kosztu. W ocenie Sądu takie zachowanie stron prowadzi do wniosku, że byli oni w różnym stopniu zainteresowani wynikiem postępowania i dlatego winni oni ponieść jego koszt po połowie, które to koszty tymczasowo zostały poniesione przez Skarb Państwa o czym orzeczono w punkcie 5 i 6 postanowienia.

Sygn. akt I Ns 59/19

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w Rep. I Ns i kontrolce uzasadnień,
 2. odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi zgodnie z jego wnioskiem.
 3. akta przedłożyć z wpływem lub za 21 dni.
- 29 lipca 2021 Sędzia Katarzyna Bętkowska